

Rezoliucinė dalis

1. Prekybininkas, kuris reklamą skiria konkrečios valstybės narės visuomenės nariams ir sukuria arba suteikia jiems naudotis konkrečią pristatymo sistemą ir mokėjimo būdą ar leidžia tai padaryti trečiajam asmeniui, o dėl to minėti visuomenės nariai gali pasigabenti kūrinių, kuriems šioje valstybėje narėje taikoma autorių teisių apsauga, kopijų, valstybėje narėje, į kurią prekės pristatomos, įvykdo „viešą platinimą“, kaip tai suprantama pagal 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/29/EB dėl autorių teisių ir gretutinių teisių informacinėje visuomenėje tam tikrų aspektų suderinimo 4 straipsnio 1 dalį.
2. SESV 34 ir 36 straipsniai aiškintini kaip nedraudžiantys bausti, taikant nacionalinės baudžiamosios teisės nuostatas, už bendrininkavimą be leidimo platinant autorių teisių saugomų kūrinių kopijas, kai tokių kūrinių kopijos viešai platinamos šios valstybės narės teritorijoje parduodant konkrečiai minėtos valstybės narės visuomenei, o pardavimo sandoris sudaromas kitoje valstybėje narėje, kurioje šie kūriniai nesaugomi autorių teisių arba šiems kūriniams taikomos apsaugos negalima veiksmingai įgyvendinti trečiųjų asmenų atžvilgiu.

(¹) OL C 103, 2011 4 2.

2012 m. birželio 21 d. Teisingumo Teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimas byloje (Verwaltungsgerichtshof (Austrija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Leopold Sommer prieš Landesgeschäftsstelle des Arbeitsmarktservice Wien

(Byla C-15/11) (¹)

(Naujų valstybių narių įstojimas — Bulgarijos Respublika — Valstybės narės teisės nuostatos, pagal kurias būtina atlikti darbo rinkos padėties tyrimą prieš išduodant darbo leidimą Bulgarijos piliečiams — Direktyva 2004/114/EB — Trečiųjų šalių piliečių įleidimo studijų, mokinių mainų, neatlygintinio stažavimosi ar savanoriškos tarnybos tikslais sąlygos)

(2012/C 250/06)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Verwaltungsgerichtshof

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: Leopold Sommer

Atsakovė: Landesgeschäftsstelle des Arbeitsmarktservice Wien

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Verwaltungsgerichtshof — 2004 m. gruodžio 13 d. Tarybos direktyvos 2004/114/EB, dėl trečiosios šalies piliečių įleidimo studijų, mokinių mainų, neatlygintinio stažavimosi ar savanoriškos tarnybos tikslais sąlygų (OL L 375, p. 12) ir konkrečiai jos 17 straipsnio, o taip pat Protokolo dėl Bulgarijos Respublikos ir Rumunijos priėmimo į Europos Sąjungą sąlygų ir tvarkos VI priedo: Protokolo 20 straipsnyje nurodytas sąrašas (OL L 157, 2005, p. 104) 14 punkto aiškinimas — Valstybės narės teisės aktai, pagal kuriuos būtinas darbo rinkos padėties tyrimas prieš išduodant leidimą įdarbinti Bulgarijos piliečius — Galimybė taikyti Direktyvą 2004/114/EB

Rezoliucinė dalis

1. Protokolo dėl Bulgarijos Respublikos ir Rumunijos priėmimo į Europos Sąjungą sąlygų ir tvarkos VI priedo 1 punkto 14 dalis turi būti aiškinama taip, kad studentų bulgarų patekimo į darbo rinką sąlygos pagrindinėje byloje nagrinėjamų faktinių aplinkybių atsiradimo momentu negali būti labiau ribojančios nei numatytos 2004 m. gruodžio 13 d. Tarybos direktyvoje 2004/114/EB dėl trečiosios šalies piliečių įleidimo studijų, mokinių mainų, neatlygintinio stažavimosi ar savanoriškos tarnybos tikslais sąlygų.

2. Nacionalinės teisės aktais, kaip nagrinėjamieji pagrindinėje byloje, Bulgarijos piliečiams numatytas griežtesnis vertinimas nei trečiųjų šalių piliečiams Direktyvoje 2004/114 nustatytas vertinimas.

(¹) OL C 113, 2011 4 9.

2012 m. birželio 21 d. Teisingumo Teismo (penktoji kolegija) sprendimas byloje (Tribunal Supremo (Ispanija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED) prieš Federación de Asociaciones Sindicales (FASGA), Federación de Trabajadores Independientes de Comercio (Fetico), Federación Estatal de Trabajadores de Comercio, Hostelería, Turismo y Juego de UGT, Federación de Comercio, Hostelería y Turismo de CC.OO.

(Byla C-78/11) (¹)

(Direktyva 2003/88/EB — Darbo laiko organizavimas — Teisė į mokamas kasmetines atostogas — Laikinojo nedarbingumo atostogos — Kasmetinės atostogos, sutampančios su laikinojo nedarbingumo atostogomis — Teisė pasinaudoti kasmetinėmis atostogomis kitu laikotarpiu)

(2012/C 250/07)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunal Supremo

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)

Atsakovės: Federación de Asociaciones Sindicales (FASGA), Federación de Trabajadores Independientes de Comercio (Fetico), Federación Estatal de Trabajadores de Comercio, Hostelería, Turismo y Juego de UGT, Federación de Comercio, Hostelería y Turismo de CC.OO.

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Tribunal Supremo — 2003 m. lapkričio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/88/EB dėl tam tikrų darbo laiko organizavimo aspektų (OL L 299, p. 9; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 4 t., p. 381) 7 straipsnio 1 dalies išaiškinimas — Situacija, kai laikinai nedarbingu netikėtai tampama per atostogas — Nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos neleidžiama nutraukti kasmetinių atostogų ir pasinaudoti jomis visomis arba likusiu jų laikotarpiu vėliau

Rezoliucinė dalis

2003 m. lapkričio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/88/EB dėl tam tikrų darbo laiko organizavimo aspektų 7 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip, kad pagal ją draudžiamos tokios nacionalinės teisės nuostatos, kuriose numatyta, jog darbuotojas, kuris per mokamas kasmetines atostogas tapo nedarbingas, neturi teisės vėliau pasinaudoti šiomis kasmetinėmis atostogomis, kurios sutapo su nedarbingumo laikotarpiu.

(¹) OL C 152, 2011 5 21.

2012 m. birželio 21 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas byloje (Baranya Megyei Bíróság, Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság (Vengrija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Mahagében Kft prieš Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (C-80/11), Péter Dávid prieš Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága (C-142/11)

(Bylos C-80/11 ir C-142/11) (¹)

(Apmokestinimas — PVM — Šeštoji direktyva — Direktyva 2006/112/EB — Teisė į atskaitą — Pasinaudojimo sąlygos — 273 straipsnis — Nacionalinės kovos su sukčiavimu priemonės — Nacionalinių mokesčių institucijų praktika — Teisės į atskaitą nesuteikimas sąskaitą faktūrą už prekes ar paslaugas, dėl kurių prašoma suteikti šią teisę, išrašiusio asmens neteisėto elgesio atveju — Įrodinėjimo pareiga — Apmokestinamojo asmens pareiga patikrinti, kad šią sąskaitą faktūrą išrašęs asmuo elgiasi teisėtai, ir tai įrodyti)

(2012/C 250/08)

Proceso kalba: vengrų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikę teismai

Baranya Megyei Bíróság, Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovai: Mahagében Kft (C-80/11), Péter Dávid (C-142/11)

Atsakovės: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (C-80/11), Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága (C-142/11)

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Baranya Megyei Bíróság — 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, p. 1) aiškinimas — Nacionalinių mokesčių institucijų praktikoje nusistovėjusios pasinaudojimo teise į sumokėto pirkimo mokesčio atskaitą sąlygos — Apmokestinamojo asmens pareiga įrodyti sąskaitoje faktūroje nurodyto sandorio tikrumą ir sąskaitą faktūrą išrašiusios bendrovės veiksmų teisėtumą

Rezoliucinė dalis

- 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 167 straipsnį, 168 straipsnio a punktą, 178 straipsnio a punktą, 220 straipsnio 1 punktą ir 226 straipsnį reikia aiškinti taip, kad jais draudžiama nacionalinė praktika, pagal kurią mokesčių institucija atsisako suteikti apmokestinamajam asmeniui teisę iš jo mokėtinos pridėtinės vertės mokesčio sumos atskaityti mokėtiną ar sumokėtą mokesčio sumą už jam suteiktas paslaugas dėl to, kad sąskaitą faktūrą už šias paslaugas išrašęs asmuo ar vienas iš jam paslaugas teikusių asmenų padarė pažeidimų, šiai institucijai objektyviais įrodymais nepatvirtinus, kad atitinkamas apmokestinamasis asmuo žinojo ar turėjo žinoti, jog sandoris, kuriuo remiamasi grindžiant teisę į atskaitą, susijęs su šio sąskaitą faktūrą išrašiusio asmens ar kito ūkio subjekto ankstesniame paslaugų teikimo grandinės etape atliktu sukčiavimu.
- Direktyvos 2006/112 167 straipsnį, 168 straipsnio a punktą, 178 straipsnio a punktą ir 273 straipsnį reikia aiškinti taip, kad jais draudžiama nacionalinė praktika, pagal kurią mokesčių institucija atsisako suteikti teisę į atskaitą dėl to, kad apmokestinamasis asmuo nepatikrino, ar sąskaitą faktūrą už prekes, dėl kurių prašoma leisti pasinaudoti teise į atskaitą, išrašęs asmuo turi apmokestinamojo asmens statusą, taip pat turi atitinkamas prekes ir gali jas pristatyti ir ar įvykdė savo pareigas deklaruoti ir sumokėti pridėtinės vertės mokesį, arba dėl to, kad šis apmokestinamasis asmuo, be šios sąskaitos faktūros, neturi kitų dokumentų, galinčių įrodyti, kad egzistuoja šios aplinkybės, nors įvykdytos materialios ir formalios Direktyvoje 2006/112 numatytos sąlygos pasinaudoti teise į atskaitą, ir kai apmokestinamasis asmuo neturi įrodymų, patiesinančių įtarimus, kad šis sąskaitą faktūrą išrašęs asmuo daro pažeidimus ar sukčiauja.

(¹) OL C 179, 2011 6 18.